

PRAWO PRYWATNE MIĘDZYNARODOWE III SSP

PROGRAM PRZEDMIOTU

Wykład:

1. Pojęcie prawa prywatnego międzynarodowego
2. Źródła prawa prywatnego międzynarodowego
3. Norma kolizyjna prawa prywatnego międzynarodowego i jej budowa
4. Stosowanie prawa prywatnego międzynarodowego oraz zastosowanie prawa obcego (instytucje cz. ogólnej ppm)
5. Prawo właściwe dla czynności prawnych i ich formy
6. Prawo właściwe dla spraw rodzinnych
7. Zasady międzynarodowego postępowania cywilnego, jurysdykcja oraz uznawanie i wykonywanie zagranicznych orzeczeń

Ćwiczenia:

1. Część ogólna prawa prywatnego międzynarodowego (stosowanie ppm, odesłanie, przepisy wymuszające swoje zastosowanie)
2. Statut personalny osób fizycznych i prawnych
3. Prawo właściwe dla przedstawicielstwa i przedawnienia
4. Prawo właściwe dla własności i innych praw rzeczowych
5. Prawo właściwe dla zobowiązań umownych i zobowiązań wynikających z jednostronnych czynności prawnych
6. Prawo właściwe dla zobowiązań pozaumownych (delikty, bezpodstawne wzbogacenie, prowadzenie cudzych spraw bez zlecenia, *culpa in contrahendo*)
7. Prawo właściwe dla spraw z zakresu prawa rodzinnego
8. Kolokwium
9. Prawo właściwe dla spraw spadkowych
10. Europejskie postępowanie cywilne

Podstawowa literatura przedmiotu:

1. J.Gołaczyński, Prawo prywatne międzynarodowe, wyd. 4, Warszawa 2014;
2. J.Gołaczyński, P. Pęcherzewski (red.), Kazusy z prawa prywatnego międzynarodowego i międzynarodowego postępowania cywilnego, Wrocław 2012 – dostępne pod adresem <http://www.bibliotekacyfrowa.pl/Content/39356/Kazusy.pdf>;

Wykaz aktów normatywnych:

1. Ustawa z dnia 4 lutego 2011 r. Prawo prywatne międzynarodowe (Dz.U. 2011 nr 80 poz. 432);
2. Konwencja o prawie właściwym dla wypadków drogowych, sporządzona w Hadze dnia 4 maja 1971 r. (Dz.U. 2003 nr 63 poz. 585);

PRAWO PRYWATNE MIĘDZYNARODOWE III SSP

PROGRAM PRZEDMIOTU

3. Konwencja dotycząca kolizji praw w przedmiocie formy rozporządzeń testamentowych, sporządzona w Hadze dnia 5 października 1961 r. (Dz.U. 1969 nr 34 poz. 284);
4. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I) (Dz. Urz. UE L 177 z 04.07.2008 r., str. 6).
5. Rozporządzenie (WE) nr 864/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczące prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych („Rzym II”) (Dz. Urz. UE L 199 z 31.07.2007 r., str. 40);
6. Konwencja o jurysdykcji, prawie właściwym, uznawaniu, wykonywaniu i współpracy w zakresie odpowiedzialności rodzicielskiej oraz środków ochrony dzieci, sporządzona w Hadze w dniu 19 października 1996 r. (Dz. Urz. UE L 151 z 11.06.2008 r., str. 39; Dz. U. z 2010 r. Nr 172, poz. 1158);
7. Rozporządzenie Rady (WE) nr 4/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych (Dz. Urz. UE L 7 z 10.01.2009, str. 1);
8. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń, przyjmowania i wykonywania dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie ustanowienia europejskiego poświadczenia spadkowego (Dz. Urz. UE L 201 z 27.7.2012, str. 107);
9. Protokół haski z dnia 23 listopada 2007 r. o prawie właściwym dla zobowiązań alimentacyjnych (Dz. Urz. UE L 9 z 16.12.2009, str. 1);
10. Konwencja Narodów Zjednoczonych o umowach międzynarodowej sprzedaży towarów, sporządzona w Wiedniu dnia 11 kwietnia 1980 r. (Dz.U. 1997 nr 45 poz. 286);
11. Konwencja o przedawnieniu w międzynarodowej sprzedaży towarów, sporządzona w Nowym Jorku dnia 14 czerwca 1974 r. (Dz.U. 1997 nr 45 poz. 282);

PRAWO PRYWATNE MIĘDZYNARODOWE III SSP

PROGRAM PRZEDMIOTU

12. Ustawa z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez obcokrajowców (Dz.U. 2014 poz. 1380 t.j.);
13. Część IV - Ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. 2014 poz. 101 t.j.);
14. Rozporządzenie (WE) nr 861/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. ustanawiające europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń (Dz.U. L 199, 31.7.2007, str. 1);
15. Rozporządzenie (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiające postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty (Dz. U. UE L 399, 30.12.2006, str. 1);
16. Rozporządzenie Rady (WE) NR 1206/2001 z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie współpracy między sądami Państw Członkowskich przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych (Dz.U. UE L 174 , 27.06.2001, str. 1);
17. Rozporządzenie(WE) NR 805/2004 parlamentu europejskiego i rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie utworzenia Europejskiego Tytułu Egzekucyjnego dla roszczeń bezspornych (Dz.U. UE L 143 z 30.04.2004, str. 15);
18. Rozporządzenie rady (WE) NR 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.U. UE L 338 z 23.12.2003, str. 1);
19. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. UE L 351 z 20.12.2012, str. 1);
20. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 655/2014 z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiające procedurę europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym w celu ułatwienia transgranicznego dochodzenia wierzytelności w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. UE L 189, 27.6.2014, p. 59–92).